

L'estil Mandela

Avui. Diàleg
11-05-2009

Teresa
Pàmies

Esriptora

Els nostres líders polítics o aspirants a ser-ho trobarien en el llibre de John Carlin *El factor humà*, editat per La Campana en versió catalana, inspiració i coneixements útils per exercir la

professió que requereix quelcom més que “la vocació de servei a la cosa pública”, com diuen alguns. Dedicar-se a la política és assumir-ne les responsabilitats en tota circumstància, entre les quals la de saber en quina realitat s’ha de moure i la de rectificar quan hi ha hagut un error.

El subtítol d’*El factor humà* sintetitza les 350 pàgines del llibre i estimula les ganes de llegir-lo fins a l’epíleg: *Nelson Mandela*

i el partit de rugbi que va construir una nació. Llegir-lo és engrescador i alhora un incentiu a interessar-se per la política en l’ambient de desafecció que no deriva de la crisi econòmica sinó que en dificulta la solució.

L’autor del llibre visità el protagonista no per verificar les dades recollides durant deu anys o requerir-ne d’inèdites. Un Mandela octogenari el rebé a la seva casa de Johannes-

burg després d’haver deixat la presidència de Sud-àfrica el 2001, sense complir el somni que el mantingué viu durant 27 anys de presó: acabar pacíficament amb l’apartheid que ell qualifica de “genocidi moral, un sistema que, sense camps de la mort, exterminava insidiosament l’autoestima d’un poble”. Calia preparar les condicions per abolir la llei de servicis públics separats de l’any 1953, que le-

galitzava l’apartheid i l’ex-president s’hi dedicà amb eficàcia, promovent el diàleg amb els líders *afrikanners* en la perspectiva de consensuar un acord amb la població negra, que hi era reàcia i a la qual Mandela hagué de convèncer amb arguments polítics i dissuadint els que, com ell un dia, optaven per la lluita armada. Tot això ho explica el llibre, que és una gran lliçó política i un reportatge fascinant.